

och den anden Erich, om huilche thuienne jeg haffuer iche kunde bekommit hos Her Chresten saadan rictig Beskeen paa deris Fødsels Aars och Dags rette Datum, som y derom burde att haffue. vansiet att jeg thuinne Gange haffuer tald mundelig med hannem derom och nogle Gange vid min Bud anmodit hannem ther om. huilchit hand och vel haffuer loffuit, dog iche efterkomit. Men saa viit som jeg haffuer kund forfarit, skulle den ene nu vere IX och den anden 7 Aar. Och herforuden haffuer velb. Nils Arnefeld til Kniffholt en vng Søn vid Naffn Offe, som bleff fød Syndag for dominica sanctorum nu sidst forleden 1623. Videre Beskeen vid jeg endnu iche att kand giffue ether. Men dersom y ville haffue ydermere Kundskap, da bidder jeg et Ord derom tilbage, saa skal dit iche forsømmis for min Skyld.

Och beder gierne, y haffuer mig vfortencht, dit er iche min Skyld, att dit er saa fordragen. Beffaler jeg ether Gud den allermectigste med eders kiere Hustru och vnge Søn, Gud giff eder samptlige en lychsaliq nytt aar.

Vgilt Prestgaard den 29 Januarii 1624.

Franciscus Christophori.

VI.

Et anonymt Brev til Baggesen.

Meddelt af **Frederik Barfod.**

Brevet, som tydelig synes skrevet med en fordrejet hånd, har i mange år tilhørt meddeleren, der dog ikke ser sig i stand til at medgive det aller ringeste om dets historie. At det er et af de mange, om end et af de mindste, nålestik, som gjorde opholdet her i hjemmet uudholdeligt for Baggesen, er klart nok.

Pro Memoria!

Da ieg nærer de Tanker om Hrr: Iustitsraaden at De er den Mand, der baade har Evne og Villie til offentlig med Satyrens

Svøbe at paatale Mskenes Daarligheder, og især saadanne som have deres Grund i Sværmerie og vildledet Phantasie, hvorved saa ofte 3die Mand fornærmes, saa giver ieg mig herved den Frihed at underrette Deres Velbaarenhed om Følgende:

Det er formodentligen Hrr: Iustitsraaden, saavel som hele Byen bekiendt at en Deel Studerende her ved Universitetet ville give en Fest i Anledning af Ridder Thorvaldsens Ophold her i Staden; saa kiært det end maa være enhver Videnskabsdyrker at see hans academiske Medborgere give en Mand som T: et Beviis paa deres Agtelse, saa stødende maa det tillige være at see den Maade hvorpaa denne Fest gives, nemlig som et *Middags Selskab paa Skydebanen* af Studerende, tildeels *Regentsianere*, altsaa efter Regentsfundatsen saadanne som selv behøve Understøttelse. De synes herved at vise at de ikke trænge til offentlig Understøttelse og altsaa at anklage det theologiske Facultet som en Autoritet der intet fornuftigt Valg gjør i Henseende til de Studerende som forundes Understøttelse. Dette maa være saa meget mere stødende paa en Tid da man seer i Adresseavisen at Studentere tilbyde Underviisning for 1 $\frac{1}{2}$ Timen. —

Men ikke nok hermed; hvad der maa vække enhver ærekiær Videnskabsdyrkers billige Harme er dette at 5 Studerende (af hvilke kun 1 vides at være Candidat) uden nogen dertil af Universitetet givne Anledning ere sammentraadte i en Commission som have bragt Invitationsplaner i Circulation og have anmasset sig en Censurværdighed ifølge hvilken de undersøge Vedkommendes Sæder, førend det kan tillades dem at blive deeltagende i Festen, ligesom de allerede have afsagt Dommen over mange saavel Studerendes som Videnskabsmænds Sæder, idet de slet ikke have underrettet disse om den forehavende Festivitet. At Hrr: Iustitsraaden er iblandt disses Tal formoder jeg med Sikkerhed, eftersom et Par af Tylvten ere virkelige Medlemmer af den censorerende Commission. At dette indeholder Sandhed vil Hr. Iustitsraaden let kunne underrettes om; ligesom De og vil indsee at Indsenderen ikke kan navngive sig, da han selv er Student og altsaa nødig vil geraade i aabenbar Krig med sine Medstuderende. —

Løvrigt overlader ieg det her Fremførte til Hrr Iustitsraadens

Godtbefindende og Afbenyttelse; kun ønskede ieg om mueligt at Paatalen skeede *inden Festen*.

Kbhvn: d: 13de Octobr: 1819. —

S. T.

Hrr: Iustitsraad og Professor **Baggesen**

i

Kiøbenhavn.

VII.

Af Christian Gyldenkrønes Rejsebog.

Ved **Gustav Ludvig Wad.**

I det kongl. Bibliotheks nye Manuscriptsamling gjemmes under Nr. 1319, Fol., en Bog med følgende Titel: »Hr. Gyldencrones Reise-bog fra 1694 til 1699 Igiennem Tydskland, Holland, Frankrig, Italien, Polen og Sverrig. Sammenskreven af Etatz-Raad Paulsen, som var bemte Hr Christian Gyldencrons Hofmester paa hans Udenlands-Reise. Forfatteren til Manuscriptet, der forøvrigt ikke er Originalen, er Matthias Poulson, død 1729 som Etatsraad og Landsdommer i Jylland, der som kgl. Secretair ledsagede Jens Juel til Sverrig¹⁾; den Baron Christian Gyldenkrone, hvis Hofmester han var, døde 1746 som Gehejmeraad, Stiftamtmand og Besidder af Baroniet Vilhelmsborg (jvfr. foregaaende Bind S. 57). Rejsebogen indeholder væsentlig Skildringer af de Lande og Stæder, de Rejsende besaa; men af og til finder man ogsaa Oplysninger om Landsmand, de traf paa; saaledes fortæller Forfatteren, der stedse taler i Gyldenkrønes Navn, ved at omtale, at han (1695) besaa Galejerne i Marseille, følgende:

»Jeg fandt paa samme Galere en Graboe²⁾, som sagde sig at være Marskal Rabe³⁾ nærpaarørende; hans Forseeelse havde været

¹⁾ Hofman, Danske Adelsmænd II, 44; jvfr. dette Tidsskrifts foregaaende Bind S. 58.

²⁾ Grabow.

³⁾ Raben.